

PROP DE VOSALTRES

La diòcesi va celebrar l'Assemblea anual

Estimats diocesans:

El passat 27 de maig es va celebrar a la Casa de l'Església de Lleida l'anunciada Assemblea Diocesana que cada any es programa com una acció important per a tots. Estava fixada al calendari anual i ho vaig recordar amb una invitació per escrit perquè tothom se sentís cridat a participar-hi. En el comentari del diumenge passat (21 de maig) a la celebració feia referència a l'explicació dels motius del tema central, els treballs del Sínode, a la crida a la pregària i al mutu acompanyament per millorar les nostres comunitats, al desenvolupament de l'horari i la presentació del ponent, l'Arquebisbe emèrit de Saragossa, Mons. Vicente Jiménez, acabant amb el record a la unitat i comunió de tots i a la recerca d'un treball compartit.

L'actual comentari té com a objectiu informar a tothom de la celebració ja realitzada el matí d'aquell dissabte, que va comptar amb nombrosa assistència de membres de tots els arxiprestats, que van seguir a gust i amb aprofitament el seu desenvolupament. És cert que es comptava amb un treball previ per part dels sectors pastorals que durant moltes reunions han col·laborat amb les seves aportacions i suggerències per millorar el funcionament dels diferents organismes. Es notava una estima cada dia major en l'assumpció de responsabilitats parroquials i diocesanes per part dels laics amb un sentiment clar de que la comunitat eclesial és una realitat que competeix a tots els ba-

tejats per viure amb coherència el missatge de Crist i anunciar-lo integralment amb alegria i convicció.

El matí va quedar dividit, després de la pregària inicial, en tres parts: 1a) La ponència del Sr. Arquebisbe, que va glossar el títol de l'Assemblea, **Parròquia sinodal, camí de futur**, amb dos capítols: què es una assemblea diocesana, i com caminar cap a una parròquia sinodal, recordant els tres termes que ha utilitzat el papa Francesc per a tot aquest procés del Sínode que clourà a l'octubre de l'any vinent; 2a) Breu exposició de quatre experiències diocesanes on s'entreveu una tasca compartida, en clau sinodal, com són el conjunt responsable de l'IREL, el treball de la catequesi en una parròquia urbana, la creació d'un centre d'Esplai en una població mitjana, i l'atenció socio-caritativa dels ser-

veis centrals de Càritas Diocesana; 3a) Reunions per arxiprestats on tothom va poder aportar la seva opinió, que va ser recollida i exposada amb una aplicació digital. Es va acabar amb unes paraules meves d'agraïment per la Jornada i per la permanent col·laboració de tants en els diferents serveis parroquials de la Paraula, de la Litúrgia i de la Caritat.

Em sembla oportú fixar en aquest escrit algunes conclusions que serviran per a enriquir l'atenció que podem i hem de prestar a l'Església i a la societat en general. També les conclusions donaran peu a projectar i concretar els objectius pastorals del proper curs:

—«Estar disposats a realitzar el primer anunci amb equips ben preparats. Participar activament en tots els Consells. Compromesos amb els més vulnerables.»

- «Formar el Consell Pastoral arxiprestal amb representants de totes les parròquies.»
- «Com a batejats, tots som "missió". És necessària la interioritat i la formació.»
- «Corresponsabilitat en l'efectivitat en el servei litúrgic de serveis parroquials.»
- «Proposar una trobada interparroquial amb tots els sacerdots» (de tipus bíblica).

I moltes altres aportacions més que agraim sincerament.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Afers Religiosos es reuneix amb els delegats de Comunicació

El director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Carles Armengol, va participar el passat 6 de juny en la darrera reunió presencial d'aquest curs 2022-2023 del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), que reuneix els diferents delegats de comunicació dels bisbats catalans sota la presidència del bisbe Salvador.

La reunió, que també va servir per avaluar diferents aspectes de la realitat comunicativa de

l'Església i per estudiar propostes de futur, va tenir en la trobada amb Carles Armengol el seu punt central.

El mateix dia també es va celebrar la reunió del Consell diocesà de Pastoral, on es van presentar els Estatuts del Consell Pastoral Diocesà, aprovats el 31 d'octubre del 2022, i es va fer una proposta d'actualització per incorporar-hi una Comissió permanent. També es va fer una revisió dels resultats de l'Assemblea Diocesana del 27 de maig.

CERCA DE VOSOTROS

La diòcesis celebró la Asamblea anual

Queridos diocesanos:

El pasado 27 de mayo se celebró en la Casa de la Iglesia de Lleida la anunciada Asamblea Diocesana que todos los años se programa como una acción importante para todos. Estaba fijada en el calendario anual y lo recordé con una invitación por escrito para que todos se sintieran llamados a participar. En el comentario del domingo anterior (21 de mayo) a la celebración hacía referencia a la explicación de los motivos del tema central, los trabajos del Sínodo, a la llamada a la oración y al mutuo acompañamiento para mejorar nuestras comunidades, al desarrollo del horario y la presentación del ponente, el arzobispo emérito de Zaragoza, Mons. Vicente Jiménez terminando con el recuerdo a la unidad y comunión de todos y a la búsqueda de un trabajo compartido.

El actual comentario tiene como objetivo informar a todos de la celebración ya realizada en la mañana de ese sábado y contó con numerosa asistencia de miembros de todos los arciprestazgos que siguieron con agrado y provecho su desarrollo. Es cierto que se contaba con un trabajo previo por parte de los sectores pastorales que durante muchas reuniones han colaborado con sus aportaciones y sugerencias para mejorar el funcionamiento de los distintos organismos. Se notaba un aprecio cada día mayor en la asunción de responsabilidades parroquiales y diocesanas por parte de los laicos con un sentimiento claro de que la comunidad eclesial es una realidad que compete a todos los bautizados para vivir con coherencia el mensaje de Cristo y anunciarlo integralmente con alegría y convicción.

La mañana quedó dividida, tras la oración inicial, en tres partes: 1.ª) La ponencia del Sr. Arzobispo que glosó el título de la Asamblea, **Parroquia sinodal, camino de futuro**, con dos capítulos, qué es una asamblea diocesana, y cómo caminar hacia una parroquia sinodal recordando los tres términos que ha utilizado el papa Francisco para todo este proceso del Sínodo que concluirá en octubre del año próximo; 2.ª) Breve exposición de cuatro experiencias diocesanas donde se vislumbra una tarea compartida, en clave sinodal, como son el conjunto responsable del IREL, el trabajo de la catequesis en una parroquia urbana, la creación de un centro de Esplai en una población mediana, y la atención socio-caritativa de los servicios centrales de Càritas Diocesana; 3.ª) Reuniones por arciprestazgos donde todos pudieron aportar su opinión que fue recogida y expuesta con una aplicación digital. Se terminó con unas palabras más de agradecimiento por la Jornada y por la permanente colaboración de tantos en los distintos servicios parroquiales de la Palabra, de la Liturgia y de la Caridad.

Me parece oportuno fijar en este escrito algunas conclusiones que servirán para enriquecer la atención que podemos y debemos prestar a la Iglesia y a la sociedad en general. También las conclusiones darán pie a proyectar y concretar los objetivos pastorales del próximo curso:

- «Estar dispuestos a realizar el primer anuncio con equipos bien preparados. Participar activamente en todos los Consejos. Comprometidos con los más vulnerables.»
- «Formar el Consejo Pastoral arciprestal con representantes de todas las parroquias.»
- «Como bautizados todos somos "misión". Es necesario la interioridad y la formación.»
- «Corresponsabilidad en la efectividad en el servicio litúrgico resto de servicios parroquiales.»
- «Proponer un encuentro interparroquial con todos los sacerdotes» (de tipo bíblico).

Y otras muchas más aportaciones que agradecemos sinceramente.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Càritas destina 7 milions a atendre desigualtats el 2022

Les Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell han destinat durant l'any 2022 un total de 7.184.653 euros per atendre les persones que acudeixen a l'entitat, gairebé un 9% més que l'any 2021 (6.567.844 euros). Gran part d'aquests recursos han estat dedicats a programes de cobertura de necessitats bàsiques i de suport als col·lectius més vulnerables, i als projectes d'inserció laboral. En total s'han beneficiat de l'acció de Càritas

més de 16.000 persones d'arreu del territori de les tres diòcesis. Així mateix, també s'han atès gairebé 7.500 persones en els diversos programes que duu a terme l'entitat. Aquestes dades, recollides a la Memòria anual presentada el 7 de juny en roda de premsa, provoquen certa inquietud, especialment per l'augment constant en els darrers anys en recursos econòmics per cobrir les demandes.

Pel que fa a les ajudes econòmiques directes, més de 4.000 llars de Ponent i el Pirineu han rebut un total de 704.860 euros per part de les tres Càritas, pels 650.844 euros que es van destinar el 2021. Una dada que mostra com els efectes de la pandèmia encara no s'han revertit, ja que la xifra augmenta paulatinament respecte els anys anteriors (2021 i 2020), i continua sent més d'un 25% més alta que abans de la Covid-19. L'entitat remarca, però, que els diners destinats a les persones és un mitjà i no una finalitat, i avisa que l'acompanyament i l'apoderament són crucials per a les persones que més pateixen. Des de Càritas avisen que invertir recursos és imprescindible per aconseguir una societat amb igualtat de drets i oportunitats.

Alumnes de l'Episcopal visiten el Peu del Romeu

Prop d'un centenar d'alumnes de 3r d'ESO del Col·legi Episcopal de Lleida, acompanyats pel seu professor de Religió Mn. Manel Mercadé, van visitar en tres grups la capella del Peu del Romeu, seu de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

Els estudiants van ser rebuts i acompanyats en la visita pel president de l'entitat, Jordi Curcó, i per Francisco Vicente, membre de la junta directiva, que van explicar la llegenda de Sant Jaume dels Fanalets, tradició que la Generalitat ha declarat Festa Patrimonial d'Interès Nacional. Per sol·licitar una

visita guiada a la capella del Peu del Romeu, ho podeu fer al web de l'entitat pessebristeslleida.com,

a l'adreça electrònica pessebristeslleida@gmail.com o bé al telèfon **610 660 618**.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

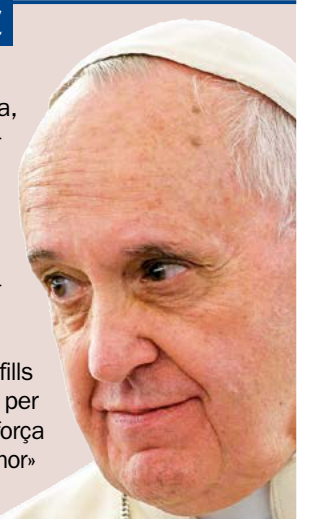

@Pontifex_es: «Si acollim Crist amb els braços oberts, acollirem també els altres amb confiança i humilitat» (9 de desembre).

@Pontifex_es: «Aquest moment difícil és també un temps de salvació, en el qual el Senyor, a través de la Mare de Déu, continua donant-nos el seu Fill, que ens crida a la fraternitat, a deixar de costat l'egoisme, la indiferència i l'antagonisme, i a fer-nos càrrec els uns dels altres» (12 de desembre).

@Pontifex_es: «Demanem a Maria, Verge de la Dolça Espera, que ens ensenyi a "vetllar i pregar" per a no distreure'ns en el seguiment del seu Fill i per descobrir la seva presència salvadora en els esdeveniments de la nostra vida quotidiana» (23 de desembre).

@Pontifex_es: «En Jesús, Déu ens fa fills seus i ens nodreix de tendresa. Ve per tocar-nos el cor i dir-nos que l'única força que canvia el curs de la història és l'amor» (24 de desembre).

Joshua Enrique Carrillo, nou diaca de Lleida

El seminarista Joshua Enrique Carrillo Saldaña va ser ordenat diaca el passat 4 de juny en una cerimònia a la Catedral de Lleida, presidida pel bisbe Salvador i pel bisbe emèrit Joan. Coincidint amb la Solemnitat de la Santíssima Trinitat, va fer aquest pas que l'apropa a l'ordenació presbiteral que, si no hi ha cap entrebanc, rebrà a finals d'aquest 2023. Joshua Carrillo, després de rebre l'Orde diaconal per la imposició de les mans del bisbe, ja pot assistir i ajudar els sacerdots servint a l'altar, proclamant l'Evangelí o ajudant en diverses tasques. Entre altres,

ja pot administrar el sagrament del Baptisme i el Matrimoni, així com repartir la sagrada eucaristia o presidir funerals.

Joshua Carrillo va ser ordenat seguint els diferents passos previstos. En primer lloc, el rector del Seminari, Mn. Jaume Pedrós, va demanar al bisbe Salvador la seva ordenació. Després de preguntar si n'era digne, el va elegir per a l'Orde dels diaques. En acabar l'homília, Joshua va respondre afirmativament al bisbe les preguntes sobre si volia servir a l'Església amb humilitat i amor; si volia guardar, predicar i viure l'Evangelí i la tradició de l'Es-

glésia; si volia conservar i fer créixer l'esperit de pregària de l'Església; si volia imitar la vida de Crist i si li prometia respecte i obediència a ell i als seus successors.

A continuació, va seguir prostrat a terra la recitació de les lletanies dels sants i, en acabar, el bisbe li va imposar les mans al cap en signe de comunicació de l'Esperit Sant i va resar la pregària d'ordenació. Després de rebre la imposició de l'estola i la dalmàtica, així com el llibre dels Evangelis, el bisbe li va donar el petó de la pau, cerimònia que van repetir tots els diaques presents, com a signe d'acollida a l'Orde diaconal.

A partir d'aquest moment, ja va participar com a diaca en l'ofrena i, posteriorment, va distribuir l'eucaristia. Al final de la cerimònia es va adreçar als presents per agrair a tothom que l'ha acompanyat fins a aquest moment de la seva preparació per ser sacerdot, i va tenir paraules emocionades per als seus pares i familiars, que seguien la celebració des de Mèxic per internet.

Sant Ignasi trasllada les misses per obres

La Parròquia Sant Ignasi de Lloïola, ubicada a la plaça d'Espanya de Lleida, romandrà tancada per reformes des d'aquest mes de juny i fins al 10 de setembre. Durant aquest temps, la comunitat parroquial celebrarà les eucaristies a la Parròquia de Santa Maria de Gardeny (c/ Acadèmia, 43). Les misses seran els dissabtes a les 20 hores i els diumenges a les 20.30 hores.

D'altra banda, la germana Carmen Oliver Noria, pertanyent a la comunitat de les Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria, va morir el passat 2 de juny, als 97 anys d'edat i amb 69 anys de vida religiosa. L'Església de Sant Pere va acollir l'Eucaristia per la seva ànima el dia 3 de juny.

REFLEXIONS

Hiperpaternitat i eugenèsia liberal (II)

Des del transhumanisme es fa una especial insistència en l'imperatiu de millorar les generacions futures, tot modificant els gens que siguin convenients per garantir el naixement d'éssers humans millorats.

En aquest debat s'està produint un desplaçament de l'anomenada eugenèsia negativa, que s'havia proposat per evitar el desenvolupament de certes malalties de tipus hereditari amb el propòsit de no transmetre-les a les generacions futures, cap a l'eugenèsia liberal, que ja no té una orientació terapèutica, sinó perfeccionista. Els transhumanistes s'oposen, amb virulència, a una regulació política de la genètica humana i, per tant, a l'eugenèsia estatal, però defensen el millorament biotecnològic del *nasciturus*. És una qüestió de lliure decisió, de consum segons la pròpia voluntat.

Els ideòlegs transhumanistes parteixen del supòsit que una mà invisible regularia automàticament les microdecisions individuals i que tot això garantiria les mutacions successives de l'espècie humana vers una nova espècie.

La discussió no està centrada en si es poden o no aplicar-se les biotecnologies en les primeres fases de la vida humana emergent per pal·liar alguna patologia congènita mitjançant la teràpia gènica. La qüestió que posa al bell mig de l'àgora el transhumanisme és l'imperatiu de modificar el *nasciturus* perquè neixi amb més prestacions, si es pot dir així, amb unes qualitats i capacitats millors de les que tindria si solament es deixés fer el seu curs natural.

El debat introduït pel transhumanisme ressuscita velles qüestions com la de l'eugenèsia, però no exercida des de l'Estat per motius racials, sinó l'eugenèsia liberal, exercida pels pares del *nasciturus*, amb la voluntat de millorar les seves condicions naturals a fi i efecte que estigui més ben dotat i tingui més capacitat per competir en el món en el qual haurà de viure.

Què significa la paternitat? Quins són els límits de la maternitat? Tenim dret els pares a millorar el fill que naixerà? Tenim dret a no fer-ho, podent-ho fer? Tenim el deure d'aplicar totes les tecnologies que estan al nostre abast per millorar-los? El fill és una propietat? És un do? Ens pertany? I, si no ens pertany, a qui pertany? Qui pot decidir alterar la seva composició cromosòmica per ser millor? Algú ho pot decidir? Entra dins del camp de decisions de la paternitat?

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 4a set.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell: Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastro, 1902 - Roma, 1975), prev., fundador de l'Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, mr., a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. V).

27. ■ Dimarts [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Ciril d'Alexan-

dria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).

29. ■ Dijous [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19].

Sants Pere i Pau: sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

30. ■ Divendres [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sants protomàrtirs de l'Església romana, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliàna, vg.

1. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1 / Mt 8,5-17]. Sant Domicià, abat;

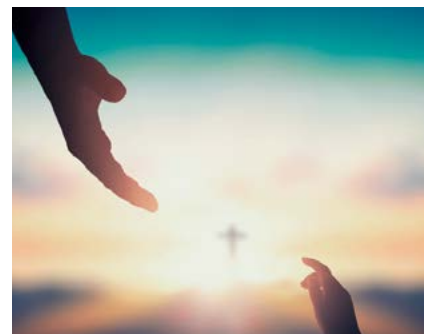
sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a set.) [2R 4,8-11.14-16a / Sl 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i el beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, preveres jesuïtes i màrtirs.

Diumenge XII de durant l'any (A)

COMENTARI

«No tingueu por dels qui maten només el cos»

Es cristians han experimentat persecucions al llarg dels segles i les experimenten també avui. Jesús ja ho va preveure i per això exhorta els seus deixebles a no tenir por: *No tingueu por dels homes*. Aquesta por no ens ha d'impedir de proclamar l'evangeli a tots els pobles: *Allò que us dic a la fosca, digueu-ho a plena llum*. L'ensenyament de Jesús ha d'arribar a tots els pobles. Ell relativitza les persecucions: *No tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima*. Sí, podem perdre la vida, però no és el fonamental; el pitjor que ens pot passar és perdre la nostra vida eterna, renegant o renunciant a la nostra fe. Però només serem capaços de donar la nostra vida si confiem totalment en el Senyor. Per això Jesús ens convida: *No tingueu por*, ho torna a repetir i ens recorda com Déu té cura dels ocells: *Valeu més que tots els ocells plegats*. El mateix trobem a la primera lectura: Jeremies sabia molt de persecucions: *Denuncieu-nos-el perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell*. En aquesta situació terrible, rodejat d'enemics per tot arreu Jeremies, tanmateix proclama: *El Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi*. I a aquesta confiança segueix una súplica: *Senyor, feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa*. I acaba demanant a tots un càntic d'acció de gràcies perquè *ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal*. Pau recorda l'entrada del pecat en el món per un sol home, però afirma clarament: *El do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia de Jesucrist: no ens cal tenir por de la persecució obra del mal i del pecat perquè la gràcia, el poder de Jesucrist és immensament superior. La confiança en Déu ens ha de fer superar qualsevol temor a la persecució o a les dificultats que tinguem per anunciar l'evangeli*.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: “Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell.” Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

▶ Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, he d'aguantar els escarnis, / i abaijo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui m'ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat, / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloin el cel i la terra, / els mars i tot el que s'hi mou. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: “Pavor-entorno, delatadlo, vamos a delatarlo”. Mis amigos acechaban mi traspié: “A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vernos de él”.

Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará.

Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa».

▶ Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron. Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonaadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la “gehenna”. ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos».